

derunder? Vi vilde nemlig saa ikke blive færdige med denne Lov i denne Session. Spørgsmaalet er derfor simpeltshen det: Vil det høie Thing give Skolelærerne et Tillæg i de næste 2 Aar, som det har givet i de 3 foregaaende: saa vedtage det høie Thing denne Lov. Vil det høie Thing ikke det, saa nedsette det et stort Udvalg til nøie at undersøge, hvorledes man paa en bedre Maade kan give Tillæg, og saa faae Skolelærerne Intet.

Ordføreren: Dette Forslag er jo, som bekendt, udtaget af Finantsloven og kunde derfor mulig betragtes i Forbindelse med flere tilsvarende Poster paa Finantsloven. Her forekommer det mig, at Spørgsmaalet kun dreier sig om, hvorvidt det er ønskeligt fremdeles at knytte denne Bevilling til Finantsloven eller ikke. Den eneste Forandring, der i den Henseende finder Sted ved Lovforslaget, er, at dette gjælder for 2 Aar, istedetfor at Tillæget ved at blive staaende paa Finantsloven kun bliver gjældende for et Aar. Denne eneste Forskjel forekommer mig ikke at være af den Betydning, at man derfor skulde lægge Lovforslaget nogen Hindring i Veien; thi det ville vi jo dog kunne sige os selv, at ligesom man hidtil har vedtaget den tilsvarende Bevilling Aar efter Aar i 3 Aar i Træk, vil der vist heller ikke være nogen synderlig Rimelighed for, at man vilde have modsat sig det tilsvarende Forslag Aar efter Aar de 2 næstfølgende Aar. Det er nemlig ikke saa, at Skolelærernes Lønningstillæg nogenstunde er bleven fremstillet som et Dyrctidstillæg. Det har ikke været betegnet og har heller ikke været behandlet som saadant; det har været givet under en almindelig Erkendelse af, at Skolelærernes Lønninger ere lave, og man har været tilbøjelig til baade at understøtte dem og derigjennem Kommunene ved at give Lønningstillæg. Naar man ikke har været ret tilbøjelig til at give dette i Form af et fast Lønningstillæg ved særlig Lov, har det, forekommer det mig, ubelukkende været ifølge den Betragtning, at man ikke derigjennem har villet foregribe, jeg vil ikke sige Skoleordningsloven, men inareere en Skolelærerlønningsslov, thi det behøver ikke at staa i nogen fast Forbindelse med en Skoleordningslov. Der er jo nemlig Tungen, der har nogen særlig Ero til, at vi i den nærmeste Fremtid ville naae til en omfattende Skoleorganisationslov; men man har ikke villet foregribe en Skolelærerlønningsslov, hvorom det vist vil være lettere at naae til Enighed end om en Organisationslov. Nu bliver Spørgsmaalet, om vi, ved at lade denne Lønningstillemelse være gjældende to Aar istedetfor eet, udsætte os for at foregribe en Ordning af Skolelærernes Lønningsforhold. Der vil i hvert Tilfælde ikke kunne blive Spørgsmaal om Andet

end om, hvorvidt vi vilde udsætte Lønningsspørgsmaalets Ordning i et Aar — om Mere vil det ikke dreie sig — og da vil jeg sige, at jeg har ikke stærk Ero til, at vi, selv indenfor et Tidrum af to Aar, komme til en Ordning af Skolelærernes Lønningsforhold, at jeg kan mene, at man af den Grund skulde vægre sig ved at give Lønningstillæget for to Aar, idet derhos en anden Betragtning maa gjøre sig gjældende. Vilde vi nemlig indskrænke det til et Aar, vilde det være temmelig ulogisk ikke at optage det paa Finantsloven; thi en Bevilling, der gives for et Aar, er et Stykke Finantslov, og da er det naturligt ogsaa at lade den faae sin Plads paa Finantsloven. Jeg har imidlertid ikke det Mindste imod, at det bliver staaende, som det staar; thi Regjeringen har nu engang faaet den Opfattelse, at det har en bedre Plads udenfor Finantsloven. Om dens Motiver ere begrundede, eller hvad Betydning de have skal jeg ikke i Diebliffet komme ind paa; men jeg for mit Bedømmende kan ikke tillægge denne Omstændighed saa stor Betydning, at man af den Grund skulde være tilbøjelig til at lægge Forslaget yderligere Hindring i Veien. Der kunde jo — og der vil vel — blive Spørgsmaal om Sagens Prøvelse i et Udvalg. Jeg skal i denne Henseende afvente Forslag. Fra mit og mine nærmeste Meningsfællers Standpunkt kunde der ganske vist reises Spørgsmaal om at indføre saadanne Endringer i Affattelsen af Lovforslaget, som man tidligere har ønsket, og jeg tænker her ved navnlig paa det Punkt, som ogsaa er gjort til Gjenstand for Forhandling i det andet Thing, at lade Procentberegningen gjælde fuldtud af 800 Kr. ogsaa for Lønninger, der ere under 800 Kr. Dette er et Punkt, som vi tidligere have sat megen Pris paa, men det lykkes os ikke overfor Modstanden fra Regjeringen og fra den Side, der repræsenteres af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at sætte denne Bestemmelse igjennem. Kunde det søres igjennem nu, vilde det naturligvis i mine Dine være en Forbedring af Sagen, men jeg har intet Haab om, at det skal lykkes os nu mere end dengang at sætte vore Ønsker igjennem paa dette Punkt, saameget mindre som det har mødt en meget positiv Erklæring i Retning af Modstand fra Regjeringens Side. Den øvrige Affattelse af Lønningstillæget er jo Frukten af en langvarig Forhandling dels her i Thinget, dels med Regjeringen, dels med det andet Thing. Vel kunde man ogsaa i denne Henseende ønske Forandringer paa enkelte Punkter; men jeg er saa angstelig for at sætte Sagens Gjennemførelse paa Spil ved at gjenoptage en Diskussion herom, at jeg ikke vil være med til at foranledige en saadan gennemgaaende Prøvelse, da Sagen kun kommer til at dreie sig om en